

درآمد: فرمان ناصرالدین شاه برای اعطای جبه ی کشمیری به عبدالوهاب خان نایب الوزاره، حاکم ساوجبلاغ مکرری برای خدمات وی در رفع ناآرامی ها و تنبیه مجرمان. حدود ۱۲۸۶-۱۲۸۷

مهر ناصرالدین شاه

الملك لله السلطان بن السلطان ناصرالدین شاه قاجار

عالیجاه فخامت همراه مقرب الخاقان میرزا عبدالوهاب خان نایب الوزاره حاکم ساوجبلاغ مکرری سرافراز بوده بداند که عریضه عبودیت فریضه آن مقرب الخاقان با نوشتجاتی که در مقدمه ساوجبلاغ و جسارت چند نفر از سفهای آنجا عرض کرده بود ملاحظه شد. ما خود اهالی ساوجبلاغ را سالهای دراز است که به حقیقتها می شناسیم و مراتب فدویت و عبودیت فرد فرد آنها در پیشگاه ضمیر منیر ملوکانه واضح و لایح است. چنانکه همین مقدمه را آقایان و معارف ساوجبلاغ به غیرت و فدویت خود نتوانستند همواره کرد و خود به مقام تنبیه و تادیب و حبس هنگامه طلبان برآمدند این قسم رفتار آنها دیگر زیاده باعث اعتقاد و اعتماد نسبت به آنها شد در حق هر یک علی حد مراتبهم التفات مخصوص فرمودیم و آن مقرب الخاقان را نیز به اعطای یک ثوب جبه ترمه کشمیری اعلی مفتخر و سرافراز داشتیم که بداند عقل و درایت آن مقرب الخاقان در پیشگاه حضور همایون پوشیده و پنهان نمانده است. پس آن مقرب الخاقان لازم است که از مقصرین هر کدام را مستحق هر چه داند به همراهی و تقویت آقایان مکرری بسزای عمل خود رسانده و مراتب را عرض کند و خود را حاکم مستقل آنجا داند و بر عهده شناسد.

خط ناصرالدین شاه صحیح است.

پانوش: میرزا عبدالوهاب شیرازی (۱۲۴۲-۱۳۰۴)، نصیر الدوله، نایب الوزاره، آصف الدوله: در سال ۱۲۶۶ وزیر علوم، ۱۲۷۸ نایب دوم وزارت خارجه، در سال ۱۲۸۲ مامور کارگزاری آذربایجان بود. در سال ۱۲۸۵ به حکومت ساوجبلاغ مکرری و ارومیه و سپس به حکومت گیلان منصوب شد. سال ۱۳۰۱ لقب "آصف الدوله" را دریافت کرد و فرمان فرمای خراسان و مامور تولیت آستان قدس رضوی گردید.^{۱۰}

^{۱۰} تاریخ هایی که سلیمانی می دهد، متفاوت است اما سندهای این مجموعه فرمان های انتصاب عبدالوهاب خان است و تاریخ ها موثق تراند.